

Ár 2015, miðvikudaginn 11. mars, er dómþing Dómstóls ÍSÍ háð í Íþróttamiðstöðinni Laugardal af Guðmundi Jónssyni dómara.

Fyrir er tekið:

Málið nr. 2/2015

Keilufélag Reykjavíkur

gegn

Stjórn Keilusambands Íslands

Gögn málsins liggja frammi.

Er nú í réttinum kveðinn upp svofelldur

ÚRSKURÐUR:

I.

Mál þetta er mótttekið af skrifstofu ÍSÍ 17. febrúar sl. Kærandi er Keilufélag Reykjavíkur, kærði er stjórn Keilusambands Íslands. Málinu var úthlutað Guðmundi Jónssyni dómara í Dómstól ÍSÍ 19. febrúar sl. og var kærða gefinn frestur til miðvikudagsins 26. febrúar til að skila greinargerð í málinu. Greinargerðinni var skilað 25. febrúar og fór þingfesting fram daginn eftir að aðilum fjarstöddum.

II.

Dómkröfur, málsatvik, málsástæður og lagarök kæranda eru hér sett fram í einu lagi í samræmi við framsetningu kæranda í kæru dags. 16. febrúar 2015.

Þann 21. janúar 2015 átti leikur KFR Valkyrja og ÍR Buff í 8. liða úrslitum bikarkeppni liða að fara fram. Mótanefnd frestaði umræddum leik að beiðni ÍR Buff. KFR mótmælti þeirri frestun með tölvupósti þann 21. janúar (fylgiskjal 4) eftir að tölvupóstum fyrirliða Valkyrja hafði ekki verið svarað. Mótanefnd féllst ekki á þau mótmæli þrátt fyrir að hafa fengið lögfræðiálit þar sem frestunin var talin á mjög veikum grunni byggð. Ekki verður farið nánar ofan í þá sálma hér en mótanefnd setti leikinn á 11. febrúar 2015.

Þegar leikurinn átti upphaflega að fara fram hafði lið KFR Valkyrja gert ráð fyrir því að leikmaður liðsins, Alda Harðardóttir, sem búsett er í Svíþjóð, spilaði leikinn enda hún stödd á landinu og leikfær. Alda er löglegur leikmaður liðsins. Með því að fresta leiknum var útséð um það að Alda gæti spilað leikinn.

KFR setti strax, þegar leiknum var frestað, fram þá kröfu að ÍR Buff greiddi allan kostnað við frestunina í samræmi við 8. grein reglugerðar KLÍ um bikarkeppni liða. Stjórn KFR telur að þar sem Alda var tilbúin til leiks og á landinu þá bæri ÍR Buff að greiða fyrir ferð hennar í leikinn. Stjórn KFR var hins vegar ekki tilbúin að sækja Öldu í leikinn fyrr en fyrir lægi að ÍR Buff ætti að bera kostnaðinn. Í umræddri reglugerð segir í 8. grein, þriðju málsgrein: „Mótanefnd úrskurðar um fresti án tafar og

tilkynnir fyrirliðum viðkomandi liða, svo og öðrum þeim sem málið kann að varða. Mótanefnd ákveður svo hvenær leika skuli frestuðu viðureignina og tilkynnir viðkomandi liðum. Lið það sem sækir um frestunina ber allan aukakostnað af frestuninni. Leitast skal við að frestaði leikurinn sé leikinn fyrir næstu umferð.

Ef leikurinn hefur ekki farið fram innan 4. vikna frá upphaflegum leikdegi skal leikurinn settur á af mótanefnd. Ekki er hægt að biðja um frestun á þeim leikdegi.“

Engin svör bárust frá mótanefnd vegna kröfunnar og var hún því ítrekuð. Svar barst svar 9. febrúar (sjá fylgiskjal 3), tveimur dögum fyrir ásettan leikdag. Þar segir mótanefnd ekki í sínum verkahring að túlka reglur KLÍ og vísar því til stjórnar.

Í framhaldi af því óskaði KFR eftir við mótanefnd að leiknum yrði frestað aftur og ekki leikinn fyrr en stjórn KLÍ hefði úrskurðað um túlkun reglugerðarinnar.

Í svari mótanefndar við kröfunni um frestun fram yfir úrskurð stjórnar KLÍ (sjá fylgiskjal 1) segir: „Mótanefnd mun ekki fresta leiknum frekar. Heldur mælist hún til að hann fari fram á settum tíma á morgun með fyrirvara um að stjórn KLÍ komist að annarri niðurstöðu og mun þá fara fram annar leikur ef til þess kemur. Ekki er vitað hvenær stjórn kemur saman til að taka þetta fyrir.“

KFR send því stjórn KLÍ beiðni um að úrskurðað yrði um túlkun á umræddri reglugerð. Jafnframt óskaði KFR eftir að stjórnarmenn sem hagsmuna ættu að gæta í málinu vikju sæti og varamenn yrðu kallaðir til.

Beiðni KFR var tekin fyrir á stjórnarfundum 12. febrúar og barst svar (sjá fylgiskjal 2) formanni KFR á miðnætti þá um kvöldið. Niðurstaða stjórnar var á þá leið að umrædd grein tæki ekki til ferðakostnaðar þrátt fyrir að þar kæmi fram að greiða ætti allan aukakostnað. Beiðni KFR var því vísað frá. Jafnframt var tekið fram að fyrirliði KFR Valkyrja, Theódóra Ólafsdóttir, sem jafnframt er stjórnarmaður í KLÍ hefði vikið sæti á meðan málið var tekið fyrir en ekki hafi þótt ástæða til þess að tveir stjórnarmenn ÍR ásamt föður eins leikmanns ÍR Buff vikju sæti þar sem ekki væri séð að þeir ættu hagsmuna að gæta. Þessu mótmælum við harðlega og bendum á að ef kostnaður hefði átt að greiðast af frestanabeiðanda þá hefði kostnaðurinn fallið á Keiludeild ÍR.

Stjórn KFR lýsir furðu sinni á öllum málavöxtum í þessu máli, alveg frá ákvörðun mótanefndar um að fresta leiknum þar til að stjórn kemst að ofangreindri niðurstöðu. Það að geta ákveðið að túlka reglugerð eins og gert er þrátt fyrir að annað megi skilja af reglugerðinni og að það sé gert af aðilum sem eiga augljósra hagsmuna að gæta er ótrúlegt og teljum við að endurskoða þurfi stjórnunarmátt stjórnar KLÍ með hliðsjón af þessu.

Krafa KFR er að dómstóll ÍSÍ túlki 8. grein reglugerðar KLÍ um bikarkeppni liða og snúi úrskurði stjórnar á þann hátt að ÍR Buff hefði átt að greiða þann aukakostnað sem frestuninni fylgi. Enginn kostnaður féll til þegar leikurinn var leikinn en það var engöngu vegna þess að hvorki mótanefnd né stjórn KLÍ höfðu úrskurðað um hver bera ætti kostnaðinn.

Þetta er nauðsynlegt upp á framtíðina að ræða vegna ferðalaga keiluliða landshorna á milli. Þessu til stuðnings bendum við á að það sé t.d. möguleiki á að lið frá Akureyri sem kemur til Reykjavíkur til að spila leik á laugardegi og sunnudegi geti lent í því að sunnudagsleiknum sé frestað á laugardagskvöldi vegna veikinda leikmanns heimaliðsins og því þurfi Akureyringar að koma aftur til Reykjavíkur að spila og leggja í þann kostnað sem því fylgir.

Jafnframt óskum við eftir að ákvörðun stjórnar um að láta hagsmunaaðila sitja fund stjórnar þegar málið var tekið fyrir verði tekin fyrir og stjórn ávítt fyrir slæma stjórnunarhætti.

III.

Dómkröfur kærða

Eru aðallega að málinu verði vísað frá dómi en til vara að kærði verði sýknaður af öllum kröfum kæranda og þeim hafnað.

Málsatvik

Málsatvikum er þannig lýst í málatilbúnaði kærða:

Málsatvik eru þau að mótanefnd Keilusambands Íslands frestaði leik KFR-Valkyrja og ÍR-Buff sem fram átti að fara þann 21. janúar 2015. Ágreiningur máls þessa lítur þó ekki að frestunarbeiðninni sem slíkri.

Þann 21. janúar 2015 var Alda Harðardóttir leikmaður KFR-Valkyrja stödd á landinu en hún er búsett í Svíþjóð. KFR hefur upplýst að til hafi staðið að umræddur leikmaður léki téðan leik sem mótanefnd frestaði. Þegar leikurinn var settur á að nýju þann 11. febrúar 2015 var Alda ekki stödd á landinu lengur. Svo virðist sem ágreiningur máls þessa lúti að því hvort ÍR-Buff hafi borið að greiða þann kostnað sem til myndi falla við að koma Öldu að nýju til Íslands til þess að leika fyrir KFR-Valkyrjur gegn ÍR-Buff.

Alda kom þó ekki til landsins til þess að leika umræddan leik og enginn kostnaður féll því til vegna þess.

KFR óskaði eftir því við stjórn Keilusambands Íslands að úrskurða um það sérstaklega hvort ÍR-Buff bæri að greiða ferðakostnað Öldu, þ.e. til þess að hún gæti leikið framangreindan leik sem var frestað.

Á fundi stjórnar Keilusambands Íslands þann 12. febrúar 2015 fjallaði stjórn um það álitafni hvort ÍR-Buff bæri að greiða ferðakostnað Öldu, ferðakostnað sem aldrei kom til. Á fundinum vék Theódóra Ólafsdóttir af fundi þar sem hún taldi sig vanhæfa til þess að fjalla um málið en hún er jafnframt leikmaður KFR-Valkyrja. Aðrir stjórnarmenn töldu sig ekki vanhæfa til þess að fjalla um málið.

Líkt og sjá má af gögnum málsins var það niðurstaða stjórnar Keilusambands Íslands að ferðakostnaður félli ekki undir 8. gr. reglugerðar Keilusambands Íslands um bikarkeppni liða.

Með kæru til Dómstóls ÍSÍ virðist kærandi óska eftir túlkun Dómstólsins á 8. gr. reglugerðar Keilusambands Íslands um bikarkeppni liða. Jafnframt má skilja kröfugerð kæranda á þá leið að þess sé krafist að úrskurður Keilusambands Íslands þess efnis að ÍR-Buff greiði ekki ferðakostnað Öldu verði snúið við á þann hátt að ÍR-Buff hefði borið að greiða aukakostnað

sem frestuninni fylgdi. Hins vegar upplýsir kærandi að enginn aukakostnaður vegna frestunarinnar hafi komið til.

Að endingu virðist kærandi krefjast þess að stjórn Keilusambands Íslands verði ávítt vegna slæmra stjórnunarháttanna eins og það er orðað.

Málsástæður

Frávísunarkrafa Keilusambands Íslands er í fyrsta lagi á því byggð, að dómkröfur stefnanda séu svo óljósar og vanreifaðar, að ekki sé unnt að taka til efnisvarna gegn þeim né fella um þær efnisdóm. Brjóti kröfugerð og málsreifun í stefnu gegn almennum meginreglum um glöggan og skýran málatilbúnað sbr. t.d. ákvæði 80. gr. eml. nr. 91/1991 sem mati Keilusambands Íslands ber að hafa til hliðsjónar í máli þessu. Að mati Keilusambands Íslands er samhengi málsástæðna og kröfugerðar kæranda afar óljósar svo ekki sé fastar að orðið kveðið

Þá byggir frávísunarkrafan einnig á því að kærandi hafi ekki lögvarða hagsmuni af málsúrslitum enda hefur engin krafa stofnast vegna frestunarinnar, þ.e. enginn ferðakostnaður féll til vegna frestunarinnar eða annar aukakostnaður sem ágreiningur er um hver greiði.

Svo virðist hins vegar sem kærandi freisti þess að klæða ósk sína um lögfræðilega álitserð dómsins um túlkun á tilteknu ákvæði reglugerðar í buning ágreinings um tiltekið atriði, þ.e. hver eigi að bera kostnað sem ekki hefur til fallið og mun ekki falla til vegna málsins.

Slíkt getur vitaskuld ekki staðist, þ.e. að krefjast túlkunar Dómstóls ÍSÍ á tilteknu reglugerðarákvæði sérsambands ÍSÍ án þess að kærandi eigi það lögvarða hagsmuni. Féllist dómurinn á slíkt leiddi það til holskeflu af kærum til Dómstólsins þar sem óskað væri eftir lögfræðilegu áliti dómsins og túlkunum á reglugerðarákvæðum sérsambanda. Slíkt getur ekki staðist að mati Keilusambands Íslands. KFR getur vissulega óskað lögfræðilegu áliti utanaðkomandi aðila um túlkun á tilteknu reglugerðarákvæði en tæpast er það í verkahring Dómstóls ÍSÍ að annast slíkt.

Jafnframt verður ekki séð hvernig dómurinn á að geta leyst úr álitaefninu þrátt fyrir framangreint þar sem ÍR-Buff og Þór eiga ekki aðild að málinu en af niðurlagi kæru má ráða að kærandi telji að málið varði m.a. hagsmuni Þórs til framtíðar.

Ef kærandi telur á annað borð að leysa beri efnislega úr málinu þess efnis að ÍR-Buff beri að greiða tiltekinn kostnað og málið varði umtalsverða hagsmuni Þórs verður með engu móti séð hvernig hægt sé að leysa úr málinu án aðkomu framangreindra liða. Í því sambandi á það sérstaklega við ef taka á afstöðu til þess hvort kostnaður falli á tiltekinn aðila sem á þó ekki

aðild að máli þessu. Um frávísun af sambærilegum toga má nefna úrskurð Dómstóls ÍSÍ í máli nr. 8/2014.

Sýknukrafa: Keilusamband Íslands byggir á því að ef Dómstóll ÍSÍ vísir málinu ekki frá á framangreindum grunni beri engu að síður að sýkna Keilusamband Íslands af öllum kröfum kæranda.

Fyrir það fyrsta verður að líta til þess hvaða kostnaður það er sem almennt fellur til vegna viðureigna við mat á því hvað teljist til aukakostnaðar vegna frestana í skilningi 8. gr. reglugerðar Keilusambands Íslands um bikarkeppni liða. Í því sambandi er fyrst og fremst átt við kostnað vegna brautarleigu.

Þegar upphaflegar viðureignir hafa verið settar á dagskrá ber heimalið viðkomandi viðureignar þann kostnað sem af hlýst vegna leiksins. Í því sambandi er um að ræða útlagðan kostnað vegna brautarleigu sem fyrr segir. Frestist viðureignin hlýst almennt af aukakostnaður vegna nýrrar brautarleigu. Sá aukakostnaður sem 8. gr. reglugerðar um Bikarkeppni liða vísar til er því slíkur kostnaður. Fram til þessa hafa lið sem koma sér á leikstað almennt borið þann kostnað sem af því hlýst.

Hafa ber í huga að enginn kostnaður féll til vegna þessa máls varðandi ferðakostnað Öldu og ber því að sýkna Keilusamband Íslands þegar af þeim ástæðum.

Sá kostnaður sem til fellur vegna nýrrar brautaleigu mun skv. ákvæðinu falla í skaut ÍR-Buffer að greiða. Er það óumdeilt í málinu og ekki um það fjallað í máli þessu.

Telji kærandi að reglugerðin megi vera skýrari um einstök atriði og hvaða kostnaðarliðir eigi að falla undir *aukakostnað* verður að telja að rétti farvegurinn til þess að fjalla um málið sé ársþing Keilusambands Íslands, þar sem reglugerðir Keilusambandsins eru ávallt til umfjöllunar og ýmsar breytingar gerðar á ákvæðum þeirra.

Þá byggir Keilusambandið jafnframt á því að það sé allsendis ósannað að nokkurn tíman hafi staðið til að Alda myndi leika frestaða leikinn sem fram fór þann 11. febrúar síðastliðinn. Enginn staðfesting Öldu liggur fyrir um það í málinu og því verður ekki séð að KFR hafi gert nokkurn reka til þess að hún léki umræddan leik. Í ljósi þess og þar sem enginn kostnaður féll til vegna þessa verður að sýkna Keilusamband Íslands. Það athugast að KFR kærði ekki frestun mótanefndar heldur snýr mál þetta eingöngu um það hvort ÍR-Buffer hafi borið að greiða tiltekinn kostnað sem þó féll aldrei til og jafnvel þó ÍR-Buffer sé ekki aðili að málinu.

Því er alfarið mótmælt að tilteknir stjórnarmenn hafi verið vanhæfir til þess að fjalla um erindið. Þegar málið var tekið fyrir innan stjórnar Keilusambands Íslands þann 12. febrúar 2015 lá fyrir að enginn aukakostnaður hefði fallið til vegna umræddrar viðureignar. Málið var því einungis almenns eðlis þar sem óskað var eftir álitum á túlkun reglugerðarinnar sem varðaði keiluna í heild, ekki eingöngu eitt lið eða einstaka leikmenn þess.

Í fámennu sérsambandi sem Keilusamband Íslands er, eru tengsl eða vensl innan íþróttarinnar mjög tíð, en horfa verður til þess þegar kemur að almennum hæfisreglum. Jafnframt verði að horfa til þess hvers eðlis viðkomandi ákvörðun er, þ.e. hvort hún varðar einstaka leikmenn eða lið eða hreyfinguna í heild. Jafnvel þó þetta einstaka tilvik hafi snúist um KFR-Valkyrjur og ÍR-Buff laut málið að hreyfingunni í heild og almennt um frestaðar viðureignir. Verður því ekki séð að málið hafi snúist um tiltekna hagsmuni einstakra liða eða leikmanna umfram aðra leikmanna eða liða innan hreyfingarinnar að það hafi getað valdið vanhæfi stjórnarmanna KLÍ í þessu máli, þ.e. þeirra stjórnarmanna sem voru félagar í ÍR.

Í ljósi framangreinds er því mótmælt að um óvandaða stjórnarhætti hafi verið að ræða sem leitt geti til þess að Keilusamband Íslands verði ávitt. Fyrir það fyrsta byggir Keilusamband á því að jafnvel þó Dómstóll ÍSÍ komist að því að einstaka stjórnarmenn hafi verið vanhæfir til meðferðar málsins geti það eingöngu leitt til þess að ákvörðunin hafi talist ólögmæt að efni til. Komist dómurinn að því að beita eigi stjórn tilteknum viðurlögum vegna þessa, sem Keilusamband Íslands telur með engu móti séð á hvaða grunni slíkt gæti staðist, verður að telja að beita skuli vægustu refsingu sem er áminning.

Lagarök

Kærði byggir kröfur sínar á almennum megnreglum réttarfars, einkum á lögum nr. nr. 91/1991 um meðferð einkamála. Þá er byggt á ákvæðum laga og reglugerðar Keilusambands Íslands og ÍSÍ.

IV.

Forsendur og niðurstöður

Lög landsins um meðferð einkamála nr. 91/1991 og lög ÍSÍ hafa að geyma formreglur í fyrrnefnda tilvikinu um stefnur og í því síðarnefnda um kærur, sbr. 26. gr. I. ÍSÍ frá 2013 og 1. mgr. 80. gr. I. nr. 91/1991 um meðferð einkamála.

Er þessum reglum ætlað að tryggja skýrleika um málsaðild, kröfur, atvik, málsástæður og lagarök við rekstur mála fyrir dómstólum.

Í máli þessu lætur kærandi hjá líða að fara að þessum reglum, með þeim afleiðingum að aðild, kröfur og málsástæður verða óskýrar og gera kærða erfitt um vik að taka til varna, svo sem greinargerð kærða ber með sér. Með sama hætti gerir þetta dómnum erfitt fyrir að átta sig á kröfugerð kæranda, sakarefninu og þar af leiðandi að taka efnislega afstöðu til þess.

Ekki þykir ástæða til að fjalla um aðild frekar en að geta þess að ÍR Buff er ekki gefinn kostur á aðild þó líkur gætu verið á að efnisleg niðurstaða gæti verið íþyngjandi fyrir þann aðila, ÍR og e.t.v. aðra. Fjarri því er að kærandi geri með ótvíræðum hætti grein fyrir aðild málsins.

Þá þykir og ekki ástæða til að fjalla um skilgreiningu á því hvort skilja beri kröfugerð kæranda sem kröfu um lögfræðilegt álit.

Það er mat dómsins að mjög skorti á skýrleika í málatilbúnaði kæranda varðandi kröfur og málsástæður sem leiði til vanreifunar þess svo mjög að ekki verði hjá því komist að vísa málinu frá dómi.

Samkvæmt framansögðu er máli þessu vísað frá dómi.

Úrskurð þennan kvað upp Guðmundur Jónsson, dómari í dómstól ÍSÍ.

V.

Úrskurðarorð:

Máli þessu er vísað frá dómi.

Kærendum er bent á ákvæði 24.3 í lögum ÍSÍ, en þar segir: Sé máli vísað frá dómi hefur kærandi þriggja daga frest til að skjóta málinu aftur fyrir dómstólinn. Frestur skal byrja að líða þegar frávísun berst kæranda og almennir frídagar skulu ekki telja með. Þá er kærendum einnig bent á ákvæði 33.1 í lögum ÍSÍ, en þar segir að heimilt sé að skjóta til áfrýjunardómstóls ÍSÍ, dómum og úrskurðum dómstóls ÍSÍ og af grein 33.3 leiðir að frestur til að skjóta máli til áfrýjunardómstóls er ein vika frá því að aðila var kunnugt um niðurstöðuna.

Dómpingi slitið

Guðmundur Jónsson